

[Miljøministeren]

SF foreslår ikke oprettelse af grønne råd til at rådgive amterne i naturbeskyttelsesspørgsmål. Jeg tror, at vi er flere, der kunne tænke os at vide, hvorfor SF har den indstilling til de grønne råd.

SF's og regeringens forslag om offentlighedens adgang til naturen adskiller sig ikke ret meget fra hinanden. Her kan vi nok let finde hinanden. Jeg vil derfor blot indskrænke mig til at sige, at regeringen lægger vægt på, at reglerne om offentlighedens adgang til naturen dels er bredt accepteret af de berørte interesser, dels inddrager de berørte ejere og organisationer m.v. i administrationen, så vi får forenet benyttelse og beskyttelse af naturen.

Både SF's og regeringens forslag indeholder styrkelse af naturbevarelsen ved forslagene om udvidelse af de umiddelbart fredede § 43-områder, altså heder og enge m.v. På disse punkter ligger forslagene ikke særlig langt fra hinanden.

Til gengæld har SF ikke fremsat forslag om ændring af den gældende vandløbslov, men jeg kan se, at regeringens forslag om umiddelbart gældende generelle bestemmelser om dyrkningsfri bræmmer langs højt målsatte eller naturlige vandløb og om beskyttelse af små søer er indføjet i naturfredningsloven, dog ikke med identiske bestemmelser, så det vil vi kunne se nærmere på.

Det er tilsyneladende ikke lykkedes os at overbevise SF om det hensigtsmæssige i, at et og samme stykke natur, nemlig vandløb og søer, reguleres efter én lov og ikke efter forskellige til dels konkurrerende regelsæt.

Det er tilsyneladende heller ikke lykkedes at overbevise SF om det hensigtsmæssige i at omlægge myndighedsstrukturen på vandløbsområdet. Som forholdene er i dag, kan mange myndigheder være involveret i en sag. Afgørelser, der påvirker vandkvaliteten i en sø, er henlagt til amtet. Søbredden reguleres af fredningsnævnet, og vandløbet, der fører til søen, kan eksempelvis være underlagt en primærkommunes kompetence. Det bliver lidt svært at finde ud af, hvem der afgør hvad med hvilket vand. Det forekommer at være unødigt kompliceret.

En hensigtsmæssig sagsbehandling tilsiger, at der så vidt muligt er én kompetent myndighed – som i dette tilfælde bør være amtet – som ansvarlig myndighed for det åbne land generelt. En forudsætning for en sådan overdragelse af myndighedskompetencen er imidlertid, at de

myndigheder, der er involveret i denne omlægning af kompetencen, er villige til at påtage sig de nødvendige økonomiske forpligtelser henholdsvis overdrage de nødvendige midler. Det siger jeg ikke mindst ud af huset. Forhandlingerne med de kommunale parter er nemlig beklageligvis endnu ikke afsluttet på dette punkt.

SF har i øvrigt ikke, konstaterer jeg, fremsat forslag vedrørende råstofloven. Jeg skal derfor blot for god ordens skyld markere, at jeg ikke har konstateret problemer, som gør, at vi ikke også skulle kunne afslutte behandlingen af råstofloven inden sommerferien sammen med behandlingen af de øvrige forslag.

Min konklusion efter en gennemgang af SF's lovforslag er, at der er betydelig mere gods i regeringens lovforslag. Det er imidlertid min klare holdning, at vi må være fælles om at løse vore miljøproblemer, sådan som vi nu også har erklæret at være fælles om at løse Østersøens miljøproblemer både tæt ved os og langt fra os. Miljølove bør som hidtil vedtages med et bredt flertal. Jeg er derfor parat til at drøfte de enkelte elementer både i SF's forslag og i regeringens forslag, men min forudsætning vil selvfølgelig være, at hovedsigtet med lovforslagene oprettholdes.

Og så må vi for god ordens skyld også kende de økonomiske konsekvenser. For så vidt angår regeringens forslag henviser jeg til lovforslagets bemærkninger, men vi må også vurdere SF's forslag i lyset af, hvad de måtte betyde økonomisk. Vi har nu engang ikke ubegrænsede ressourcer til rådighed, som min forgænger foreholdt SF under en af de foregående drøftelser af miljøloven.

Det skulle hermed stå klart, at jeg foretrækker min forgængers og mine forslag, men også, at der er synspunkter og elementer i SF's forslag, som jeg mener må kunne indarbejdes i regeringens.

Løvig Simonsen (S):

Tredje gang siges jo at være lykkens gang. Om det også kommer til at gælde denne gang for miljøministerens lovpakke, kan kun tiden vise, men nemt bliver det ikke hverken indholdsmæssigt eller tidsmæssigt. Dertil kommer, at SF har fremsat sine egne lovforslag til ændring af de eksisterende love om miljøbeskyttelse, naturfredning og planlægning. Det gør det selvsagt ikke nemmere, men det giver os